

พุทธแท้ พุทธเทียม

โดย นายแพทย์เอกชัย จุลละจาริตต์

หลังการตรัสรู้เรื่องอริยสัจ ๔ ของท่านสมณโคดมแล้ว

พระองค์ถูกขนานพระนามหรือถูกเรียกโดยชาวอินเดียน่าว่า “พุทฺธะหรือ พุทฺธ” ซึ่งมักจะแปลกันว่า “ผู้ตรัสรู้ ผู้ตื่นแล้ว ผู้เบิกบานแล้ว”. คนไทยนิยมเรียกพระองค์ท่านว่า “พระพุทธเจ้า”. คำว่า “พระพุทธเจ้า” แปลว่า (พระ*)ผู้ตรัสรู้(อริยสัจ ๔*)แล้ว. ส่วนคำว่า “ผู้ตื่น” ผู้เขียนคิดว่า น่าจะเป็นคำที่ขยายความคำว่า “พุทฺธะ” คือ พระองค์ท่านมีพระสติปัญญาในการป้องกันและกำจัดรากเหง้าของกิเลสหรืออกุศลอย่าง ต่อเนื่อง ส่วนคำว่า “เบิกบาน” น่าจะเป็นคำที่ขยายความต่อไปว่า ทรงมีพระทัยเบิกบานทางธรรม คือ ทรงไม่เป็นทุกข์จากรากเหง้าของกิเลสหรืออกุศลทั้งปวงนั่นเอง. คำว่า “ผู้รู้, ผู้ตื่น, ผู้เบิกบาน” จึงเป็นคุณสมบัติของพระอรหันต์ทั้งหลายที่มีจิตใจที่บริสุทธิ์ เป็นบุคคลที่ประเสริฐสุด และเข้าถึงความดับทุกข์ ณ ปัจจุบันขณะตามที่ พระพุทธเจ้าตรัสสอนในอริยสัจ ๔*.

หมายเหตุ : * หมายถึงข้อความที่ผู้เขียนเติมเข้าไปเพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น หรือเป็นความคิดเห็นของผู้เขียน.

ในสมัยพุทธกาลพระพุทธเจ้าตรัสเรียกภิกษุทั้งหลายว่า “ภิกษุในธรรมวินัย” และยังไม่มีคำว่า “พระพุทธศาสนา”. ภายหลังจากพุทธกาลมีคำว่า “พระพุทธศาสนา” เกิดขึ้น ซึ่งแปลว่า ศาสนาของพระผู้ตรัสรู้เรื่องอริยสัจ ๔* หรือศาสนาของพระพุทธเจ้า*.

หลังการตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าแล้ว ทรงตรัสสอนเรื่องที่ พระองค์ท่านตรัสรู้ คือ เรื่องอริยสัจ ๔ เป็นหลัก เพื่อจะได้ไม่ทรง เสียเวลาไปกับการตรัสสอนเรื่องอื่น ๆ ที่ไม่ใช่เพื่อความดับทุกข์. ประเด็นสำคัญ คือ อริยสัจ ๔ ที่พระพุทธเจ้าตรัสสอนในสมัยพุทธกาล เป็น **อริยสัจ ๔ บริสุทธิ** เพราะไม่เจือปนด้วยความหลงเชื่อและงมงาย แต่ประการใด.

การศึกษาเรื่องอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ อริยสัจ ๔ บริสุทธิ จึงเป็นสาเหตุ ให้เสียเวลา ค่าใช้จ่าย และอาจหลงทางตลอดชีวิตได้โดยง่าย. ในทาง ตรงกันข้าม การศึกษาอริยสัจ ๔ บริสุทธิและปฏิบัติธรรมตามมรรคมี องค์ ๘ อย่างถูกต้อง ครบถ้วน และต่อเนื่องย่อมสามารถเข้าถึงความ ดับทุกข์ในอริยสัจ ๔ ได้อย่างตรงประเด็นและโดยง่ายเช่นเดียวกับ สาวกของพระพุทธเจ้าในสมัยพุทธกาล ซึ่งเป็นเรื่องของการมีและใช้ สติปัญญาทางธรรมในเรื่องอริยสัจ ๔ บริสุทธิ ไม่เกี่ยวกับพิธีกรรม การหลงเชื่อและงมงายในเรื่องต่าง ๆ แต่ประการใด. **ในอริยสัจ ๔ มี ข้อปฏิบัติเพียง ๘ ข้อเท่านั้นเอง คือ มรรคมีองค์ ๘ และไม่มี เรื่องของพิธีกรรมแต่ประการใด.**

การจะเป็นชาวพุทธในสมัยพุทธกาลได้นั้น ต้องได้ฟังธรรม เรื่องอริยสัจ ๔ จนมีพื้นฐานความรู้เรื่องอริยสัจ ๔ บริสุทธิ และรู้วิธีฝึก ปฏิบัติธรรมตามหลักธรรมในอริยสัจ ๔ หรือตามมรรคมีองค์ ๘ ได้ตาม สมควรเสียก่อน. ครั้นมีศรัทธาที่จะศึกษาอริยสัจ ๔ และปฏิบัติธรรม ต่อไปเพื่อเข้าถึงความดับทุกข์ในอริยสัจ ๔ จึงประกาศตนว่า เป็นชาว พุทธหรือเป็นชาวพุทธแท้.

ชาวพุทธแท้ คือ ผู้ที่มีความรู้ในเรื่องอริยสัจ ๔ บริสุทธิ์ อย่างเพียงพอที่จะปฏิบัติธรรมและประเมิณผลของการปฏิบัติ ธรรมในชีวิตประจำวันได้ด้วยตนเอง. ในชีวิตประจำวัน ชาว พุทธแท้ต้องศึกษาอริยสัจ ๔ และปฏิบัติธรรมตามมรรคมีองค์ ๘ เป็นประจำ.

อริยสัจ ๔ ที่พระอรหันต์ท่านสอนนั้นเป็นอริยสัจ ๔ บริสุทธิ์เพราะไม่เจือปนด้วยคำสอนของศาสนาอื่น นิกายอื่น พิธีกรรม รวมทั้งความหลงเชื่อและงมงายในเรื่องต่าง ๆ แต่ ประการใด จึงทำให้ชาวพุทธในสมัยพุทธกาลที่ได้ฟังธรรมจาก พระพุทธเจ้าและพระอรหันต์ทั้งหลายสามารถพัฒนาจิตใจของ ตนเองให้เป็นชาวพุทธแท้ หรือชาวพุทธที่ประเสริฐ หรือ อริยบุคคล ที่สามารถเข้าถึงความดับทุกข์ได้ทันทีในขณะที่ ปฏิบัติธรรมได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน.

ขอให้กำลังใจว่า ชาวพุทธในยุคปัจจุบันที่เป็นชาวพุทธแท้ทุก คนย่อมสามารถเข้าถึงความดับทุกข์ ณ ปัจจุบันขณะได้เช่นเดียวกับ กับชาวพุทธแท้ในสมัยพุทธกาล. หนังสือทุกเล่มของผู้เขียนได้มุ่งตรง ไปในเรื่องของอริยสัจ ๔ บริสุทธิ์ ก็เพื่อให้ผู้อ่านได้แนวทางในการเป็น ชาวพุทธแท้ นั่นเอง.

อริยสัจ ประกอบด้วย อริย+สัจ. อริย-, อริยะ แปลว่า ประเสริฐ. สัจ แปลว่า ความจริง. อริยสัจ แปลว่า ความจริงอย่าง(ที่*) ประเสริฐ.

อริยสัจ ๔ หรือความจริงที่ประเสริฐ ๔ ที่พระพุทธเจ้าได้ ตรัสรู้และตรัสสอนนั้น มี ๔ อย่าง(องค์ธรรมหรือองค์ประกอบ หลัก) คือ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค เท่านั้นเอง.

อริยสัจ ๔ ที่กำลังนำเสนออยู่นี้เป็นความจริงที่คนทั่วไป (คนปรกติ)สามารถตรวจสอบและพิสูจน์ข้อเท็จจริงได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องหลงเชื่อผู้อื่น. ผู้เขียนพยายามอย่างยิ่งที่จะไม่ให้หลักธรรมของพระพุทธศาสนาเจือปนด้วยเนื้อหาของศาสนาอื่น นิกายอื่น พิธีกรรม รวมทั้งความหลงเชื่อและงมงายในเรื่องต่าง ๆ แม้นิตินิดเดียว. การนำเสนอเรื่องอริยสัจ ๔ บริสุทธิของผู้เขียนอาจผิดพลาดไปบ้างเพราะผู้เขียนไม่ได้เป็นพระอรหันต์.

ชาวพุทธเทียมม คือ ผู้ที่ไม่มีความรู้ในเรื่องอริยสัจ ๔ บริสุทธิ หรือมีความรู้ที่ไม่ถูกต้อง ไม่ครบถ้วน และไม่เพียงพอที่จะสามารถปฏิบัติธรรมรวมทั้งประเมินผลของการปฏิบัติธรรมในชีวิตประจำวันได้ด้วยตนเอง. ผู้เขียนคาดว่า มากกว่าร้อยละ ๙๐ ของชาวพุทธไทยยังเป็นชาวพุทธเทียมมอยู่.

ในชีวิตประจำวัน ชาวพุทธแท้ต้องศึกษาอริยสัจ ๔ บริสุทธิ และปฏิบัติธรรมตามมรรคมีองค์ ๘ เป็นประจำ ครั้นหยุดเมื่อใดก็ขาดจากความเป็นชาวพุทธแท้ ถ้าหยุดนานเท่าใดก็จะขาดจากความเป็นพุทธแท้หรือกลายเป็นชาวพุทธเทียมมนานเท่านั้น. ครั้นชาวพุทธเทียมมกลับมาศึกษาและปฏิบัติธรรมอย่างถูกต้องตามหลักธรรมในอริยสัจ ๔ บริสุทธิด้วยความตั้งใจ ชาวพุทธเทียมมคนนั้นก็กลับมาเป็นชาวพุทธแท้เช่นเดิม.

ปัญหาสำคัญที่สุดของพระพุทธศาสนาในยุคปัจจุบันซึ่งห่างไกลจากสมัยพุทธกาลมานานกว่า ๒,๕๐๐ ปีมาแล้ว คือ การที่มีคำสอนของศาสนาอื่น ของนิกายอื่น พิธีกรรม รวมทั้งความหลงเชื่อและงมงายในเรื่องต่าง ๆ เจือปนเข้ามาในหลักธรรมของพระพุทธศาสนาอย่างมากมายและมากขึ้นตามลำดับ จนทำ

ให้เกิดความเสียหายแก่ชาวพุทธ ชาวโลก(มนุษยชาติ) และบ่อนทำลายพระพุทธศาสนาโดยตรง ซึ่งส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการกระทำของชาวพุทธที่มีความหลง(อวิชชา)ครอบงำความคิดนี้เอง. ปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว ทำให้หลักธรรมของพระพุทธศาสนาไม่บริสุทธิ์มากขึ้นเรื่อง ๆ จึงทำให้จำนวนชาวพุทธแท้ลดลงและชาวพุทธเทียมเพิ่มจำนวนมากขึ้นตามลำดับ.

ชาวพุทธมากกว่าร้อยละ ๙๐* มีความหลงเชื่อและงมงายไปตามเนื้อหาต่าง ๆ ที่เจอปนเข้ามาในหลักธรรมของพระพุทธศาสนา ด้วยความศรัทธา จึงอาจทำให้ชาวพุทธส่วนมากเสียโอกาสที่จะเข้าถึงความจริงที่ประเสริฐ(อริยสัจ ๔ บริสุทธิ์) เป็นผลให้ไม่สามารถป้องกันและดับทุกข์ตามหลักธรรมในอริยสัจ ๔ บริสุทธิ์ รวมทั้งยังเป็นการบ่อนทำลายความมั่นคงของพระพุทธศาสนาอย่างต่อเนื่องอีกด้วย.

การจะทำให้ชาวพุทธเทียมกลับมาเป็นชาวพุทธแท้ได้นั้น ชาวพุทธทุกคนต้องมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวข้องกับเรื่องของปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับพระพุทธศาสนาทั้งในอดีตและปัจจุบัน รวมทั้งต้องมีความสามารถในการตรวจสอบและพิสูจน์ข้อเท็จจริงได้ด้วยตนเองโดยไม่หลงเชื่อผู้อื่นโดยเด็ดขาด. จึงขอถือโอกาสนี้เชิญชวนท่านผู้อ่านได้โปรดศึกษาเรื่อง ความหลงเชื่อและงมงายในเรื่องต่าง ๆ ที่เจอปนเข้าในหลักธรรมของพระพุทธศาสนาใน มีหนังสือเรื่อง พุทธแท้ และอีกหลายเล่มที่ผู้เขียนจัดทำขึ้น ซึ่งมีเนื้อหาที่เป็นอริยสัจ ๔ บริสุทธิ์ให้ท่านได้ทดลองศึกษาดู.

ครู อาจารย์ ผู้บริหาร และผู้ที่รับผิดชอบโรงเรียนวิถีพุทธและโรงเรียนคุณธรรมแนวพุทธทุกแห่งควรพยายามสั่ง

สอนและฝึกอบรมให้นักเรียนรู้จักใช้สติปัญญาในการตรวจสอบ และพิสูจน์ข้อเท็จจริงด้วยตนเองและโดยหมู่คณะ เพื่อป้องกัน และกำจัดความหลงเชื่อในเรื่องต่าง ๆ ให้หมดไป จะได้สามารถ คัดกรองเอาหลักธรรมที่บริสุทธิ์ออกมาเป็นประโยชน์ต่อตนเอง ผู้อื่น ชาวโลก และทำให้พระพุทธศาสนามีความมั่นคงสืบต่อไป.

ก่อนที่จะศึกษาเรื่องอริยสัจ ๔ บริสุทธิ์ก็ควรที่จะรู้จักกับปัญหา ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับพระพุทธศาสนาในยุคต่าง ๆ เพื่อจะได้ใช้เป็นข้อมูล สำหรับการคัดกรองอริยสัจ ๔ บริสุทธิ์ออกจากความหลงเชื่อและงมงายในเรื่องต่าง ๆ ที่เจือปนอยู่ในหลักธรรมของพระพุทธศาสนา ซึ่งมี ๓ ตอน คือ ตอนที่ ๑ หลักการในการศึกษาธรรมและหลักธรรมขั้น พื้นฐานของอริยสัจ ๔ บริสุทธิ์. ตอนที่ ๒ คติของศาสนาอื่น นิกายอื่น พิธีกรรม รวมทั้งความหลงเชื่อและงมงายในเรื่องต่างๆ ที่เจือปนเข้ามา ในหลักธรรมของพระพุทธศาสนา. ตอนที่ ๓ ปัญหาในเรื่องต่าง ๆ ใน วงการพระพุทธศาสนาที่ต้องการแก้ไขอย่างจริงจังและต่อเนื่อง. ทั้ง ๓ ตอนนี้มีรายละเอียดอยู่ในหนังสือเรื่อง อริยสัจ ๔ บริสุทธิ์ ตอน “ความหลงเชื่อและงมงายในเรื่องต่าง ๆ ที่เจือปนเข้าใน หลักธรรมของพระพุทธศาสนา “ ซึ่งอยู่ในเว็บไซต์ของผู้เขียน.

*****

**กรุณาอ่านรายละเอียดในเรื่องอริยสัจ ๔ บริสุทธิ์
ตอน “ความหลงเชื่อและงมงายในเรื่องต่าง ๆ ที่เจือปน
เข้าในหลักธรรมของพระพุทธศาสนา” และมีข้อมูลทาง
ธรรมที่ผู้เขียนได้คัดกรองออกมาจนบริสุทธิ์ตามสมควร**

สำหรับให้ท่านได้ศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ ได้ที่

www.thai60.com